

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2020/1781,

25. november 2020,

millega muudetakse määrust (EL) 2016/1139 seoses püügivõimsuse vähendamisega Läänemeres ning määrust (EL) nr 508/2014 seoses Läänemere idaosa tursa, Läänemere lääneosa tursa ja Läänemere lääneosa räime püügiga tegelevate laevastike püügitegevuse püsiva lõpetamisega

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/1139 ⁽³⁾ on kehtestatud Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise mitmeaastane kava (edaspidi „Läänemere mitmeaastane kava“). Läänemere mitmeaastases kavas rakendatakse kalavarude majandamise suhtes ökosüsteemipõhist lähenemisviisi, et tagada mere ökosüsteemile püügitegevuse negatiivse mõju minimeerimine. Nimetatud kava peab olema kooskõlas liidu keskkonnavalaste õigusaktidega, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2008/56/EÜ ⁽⁴⁾ seatud eesmärgiga saavutada mereakvatooriumis 2020. aastaks hea keskkonnaseisund.
- (2) Läänemere mitmeaastase kava sätteid, mis käsitlevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1380/2013 ⁽⁵⁾ sätestatud Läänemere liidu vetes lossimise kohustuse rakendamise üksikasjade vastuvõtmist, tuleks kõrgel ellujäämismääral põhineva erandi osas kohaldada ka Atlandi lõhe (*Salmo salar*) suhtes.

⁽¹⁾ ELT C 106, 31.3.2020, lk 10.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 11. novembri 2020. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 18. novembri 2020. aasta otsus.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategie raamdirektiiv) (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

- (3) Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) teadusliku hinnangu kohaselt ei ole paljude Läänemere liikide ja elupaikade seisukord hea. Aastane lisatud toitainete kogus ületab endiselt piirkondlikult kokku lepitud eesmärke Läänemere keskosas, Saaristomeres ja Soome lahes. Toitainete kontsentratsioon on ikka veel suhteliselt suur, nagu ka vähese või puuduva hapnikuga süvaveelade ulatus. Saasteainete tase on enamiku Euroopa meredega võrreldes jätkuvalt kõrge. Selline üldine keskkonnaolukord mõjutab toiduvõrgu funktsioone, vähendab vastupanuvõimet ja vastupidavust edasistele keskkonnamuutustele ning kahandab sotsiaalmajandusliku kasu, sealhulgas püügivõimaluste väljavaateid.
- (4) Läänemere idaosa tursa (*Gadus morhua*) varu vähenemine on olnud seotud kõnealuse olukorraga. ICESi andmetel kannatab Läänemere idaosa tursavaru jätkusuutmatult vähese biomassi tõttu, mis on tingitud kahaneva juurdekasvu, saakliikide vähesuse, keskkonnategurite, ja selliste ökosüsteemi muutuste nagu hapnikupuudus, temperatuuri tõus ja reostus ühisest mõjust, mis põhjustab suurt looduslikku suremust (ligikaudu kolm korda suurem kui kalastussuremus) ning ülemäärasest kalastussuremusest, võttes arvesse kalavarude seisundit. Kaubandusliku suurusega Läänemere idaosa tursa biomass on praegu madalaimal tasemel alates 1950. aastatest. Lisaks jääb Läänemere idaosa tursa kudekarja biomass ICESi hinnangul keskpikas perspektiivis (kuni 2024. aastani) allapoole jätkusuutlikkuse piirmäära, isegi kui kalapüüki üldse ei toimu, ning seetõttu soovitatakse ICESi 2020. aasta kalavarude nõuandes nullpüüki.
- (5) Läänemere mitmeaastases kavas nõutakse, et kui teaduslikust nõuandest nähtub, et kalavaru on ohustatud, tuleb võtta parandusmeetmeid, mille hulka kuuluvad püügivõimaluste vähendamine ja konkreetset kaitsemeetmed, ning et neid meetmeid tuleb täiendada kõigi muude asjakohaste meetmetega. Parandusmeetmed võivad hõlmata kalavaru sihtpüügi peatamist ja püügivõimaluste piisavat vähendamist. Meetmed tuleb valida vastavalt olukorra laadile, tõsidusele, kestusele ja kordumisele.
- (6) Komisjon võttis Läänemere idaosa tursavarude hindamise põhjal vastu rakendusmääruse (EL) 2019/1248, ⁽⁶⁾ millega keelatakse liidu kalalaevadele tursapüük ICESi alarajoonides 24, 25 ja 26 kuni 31. detsembrini 2019. Sellel keelul on olnud märkimisväärne mõju Läänemere idaosale, eelkõige väikesemahulise kalapüügi sektoris. Keeld on mõjutanud ka kalapüüki Läänemere lääneosas.
- (7) Nõukogu määrusega (EL) 2019/1838 ⁽⁷⁾ nähakse ette Läänemere idaosa tursa püügivõimaluste vajalik ja enneolematu vähendamine 92 % võrra 2020. aastaks võrreldes 2019. aastaga ning nähakse lubatud kogupüügi puhul ette üksnes kaaspüük. Selle varu sihtpüük ei ole seetõttu lubatud. Teadusuuringute eesmärgil toimuv püügitegevus on lubatud, et jälgida kalavaru biomassiga seotud suundumusi. Kuna ICESi alarajoonis 24 on peamiselt Läänemere idaosa tursk, on Läänemere lääneosa tursa lubatud kogupüügi kasutamine ICESi alarajoonis 24 piiratud samuti tursa kaaspüügiga.
- (8) Praegu Läänemere idaosa tursast sõltuvatel kalalaevastikel ei ole võimalik püüda alternatiivina teisi kalavarusid. Prognoositakse, et Läänemere idaosa tursa püügi lõpetamisest põhjustatud majandusliku kahju korvamine nõuaks alternatiivsete liikide lisapüüki ligikaudu 20 000 tonni ulatuses. Määrusega (EL) 2019/1838 nähakse muude varude puhul 2020. aastaks siiski ette suured vähendamised, eelkõige vähendatakse püügivõimalusi Läänemere lääneosa tursavarude puhul 60 %, Läänemere lääneosa räimevarude (*Clupea harengus*) puhul 65 % ja Botnia lahe räimevarude puhul 27 %.
- (9) Analüüs näitab, et Läänemere idaosa tursast enim sõltuvad laevastikusegmendid hõlmavad rohkem kui 300 laeva, mis on peamiselt traalerid ja võrgulaevad Leedus, Lätis ja Poolas ning vähemal määral Taanis ja Saksamaal. Need laevastikusegmendid on suure sotsiaal-majandusliku tähtsusega, moodustades ligikaudu 20 % ja 50 % vastavast riigi laevastikust Leedus, Lätis ja Poolas, väljendatuna täistööaja ekvivalentides. Vaid vähesed laevastikusegmendid näivad

⁽⁶⁾ Komisjoni 22. juuli 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/1248, millega kehtestatakse meetmed, et leevendada tõsist ohtu Läänemere idaosa tursa (*Gadus morhua*) varude säilimisele (ELT L 195, 23.7.2019, lk 2).

⁽⁷⁾ Nõukogu 30. oktoobri 2019. aasta määrus (EL) 2019/1838, millega määratakse 2020. aastaks kindlaks teatavate Läänemere kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused ning muudetakse määrust (EL) 2019/124 teatavate püügivõimaluste kohta teistes vetes (ELT L 281, 31.10.2019, lk 1).

olevat piisavalt vastupidavad, et elada üle lühiajaline, kuid mitte keskmise tähtajaga ega pikaajaline, püügikeeld. Ülejäänud on juba niigi kehvast olukorrast, mida püügikeeld halvendab, või kaob nende kasumlikkus täielikult. Läänemere idaosa tursa kvoodi täituvus on juba aastaid olnud alla 60 %, vähenedes 2018. aastal veel 40 %ni, ja veelgi vähem 2019. aastal; enne komisjoni erakorraliste meetmete võtmist 2019. aasta juuli keskel oli kvoodi täituvus 19 %, mis kajastab kõnealuse püügiga seotud bioloogilist probleemi. Arvestades, et eeldatavalt ei taastu Läänemere idaosa tursavarud piisavalt isegi keskpikas perspektiivis, esineb nende laevastikusegmentide puhul püsiv struktuurne tasakaalustamatus, mis seega õigustab laevastiku ümberkorraldamist.

- (10) Laevastike ümberkorraldamine peab toimuma kooskõlas määrusega (EL) nr 1380/2013, mille kohaselt peavad liikmesriigid võtma aja jooksul meetmeid oma laevastike püügivõimsuse kohandamiseks oma püügivõimalustele vastavaks, võttes arvesse suundumusi ja toetudes parimatele kättesaadavatele teaduslikele nõuannetele, et saavutada püsiv ja alaline tasakaal püügivõimsuse ja püügivõimaluste vahel. Selle eesmärgi saavutamiseks peavad liikmesriigid saatma komisjonile iga aasta 31. maiks aruande, milles hinnatakse nende kalalaevastike püügivõimsuse ja püügivõimaluste vahelist tasakaalu. Kui hinnang näitab selgelt, et püügivõimsus ei ole püügivõimalustega tegelikult tasakaalus, peab asjaomane liikmesriik koostama ja oma aruandele lisama tegevuskava nende laevastikusegmentide kohta, mille puhul on kindlaks tehtud struktuurne liigne püügivõimsus.
- (11) Nõukogu 15. oktoobri 2019. aasta poliitilises kokkuleppes Läänemere 2020. aasta püügimäärade kohta kinnitasid asjaomased liikmesriigid, et kui nad peavad vähendama laevastike püügivõimsust, et tulla toime püügitegevuse vähenemise negatiivsete sotsiaal-majanduslike tagajärgedega, esitavad nad komisjonile tegevuskava kooskõlas määrusega (EL) nr 1380/2013. Samuti tunnistasid asjaomased liikmesriigid 17. oktoobril 2019, et laevastiku püügivõimsuse vähendamise vajadust silmas pidades on oluline vältida avaliku sektori toetuse andmist investeringuteks lisapüügivõimsusesse. Sellise tegevuskava kehtestamiseks või selle muutmiseks peaks liikmesriikidel olema võimalik igal ajal saata komisjonile oma püügivõimsust ja püügivõimalusi käsitlevad aastaaruanded või nende aruannete muudatused.
- (12) Läänemere idaosa turska, Läänemere lääneosa turska või Läänemere lääneosa räime (edaspidi „kolm asjaomast kalavaru“) püüdnud laevastikusegmentides püügitegevuse püsiva lõpetamise meetmeid rakendavate liikmesriikide püügivõimsuse tase ei tohiks ületada nende laevade keskmist püügivõimsuse taset, millele olid kolme asjaomase kalavaru puhul eraldatud püügivõimalused aastatel 2015–2019. Seda püügivõimsuse taset tuleks vähendada, kui laevad on avaliku sektori toetusel laevastiku koosseisust välja arvatud kolme asjaomase kalavaru taastamise eesmärgil. Kõnealused liikmesriigid peaksid tagama, et laevu ei saa muudest laevastikusegmentidest üle kanda neisse laevastikusegmentidesse, mis püüavad ükskõik millist kolmest asjaomasest kalavarust, jättes püügivõimsuse kõnealustele laevarihmadele ümber jaotamata enne viie aasta möödumist püügivõimsuse kõrvaldamise kuupäevast või enne, kui asjaomane kalavaru on kolme aasta jooksul ületanud kudekarja biomassi piirväärtuse (MSY B_{trigger}), olenevalt sellest, kumb toimub varem. Selleks et tagada, et seda püügivõimsuse taset ei ületataks, peaksid liikmesriigid teatama komisjonile oma esialgse püügivõimsuse taseme ja selle muutused.
- (13) Arvestades kolme asjaomase kalavaru tõsist seisukorda, peaksid liikmesriigid tõhustama järelevalvet ja kontrolli laevade üle, millele on eraldatud Läänemere idaosa tursa kaaspüügi kvoot või Läänemere lääneosa tursa või Läänemere lääneosa räime püügivõimalused. Lisaks tuleks Läänemere idaosa tursa ja Läänemere lääneosa tursa puhul vähendada 250 kilogrammini künnist, millest alates peab kalalaev saatma lossimise eelteate ja lossima oma saagi kindlas kohas.
- (14) Määrust (EL) 2016/1139 tuleks seetõttu vastavalt muuta.
- (15) ICES avaldas Läänemere idaosa tursavarude analüütilise hinnangu, ent ei saanud nõutavate andmete puudumise tõttu esitada kalastussuremuse vahemikke ega erinevaid võrdluspunkte. Seetõttu tuleks andmete kogumist parandada.
- (16) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 508/2014 (*) loodud Euroopa Merendus- ja Kalandusfond (EMKF) nägi ette püügitegevuse püsiva lõpetamise kuni 31. detsembrini 2017, et vähendada tuvastatud struktuurset liigset püügivõimsust. Kui liikmesriigid tuvastasid struktuurse tasakaalustamatuse, võimaldas määruse (EL) nr 1380/2013 kohane tegevuskava neil seega kasutada tegevuskava eesmärkide saavutamise ühe viisina ka püügitegevuse püsivat lõpetamist.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).

- (17) Et leevendada väga kahjulikke sotsiaal-majanduslikke tagajärgi kalapüügiga seotud kogukondadele ja ettevõtjatele, mida põhjustab Läänemere püsiv ja negatiivne keskkonnaseisund ning sellest tulenev püügivõimaluste suur vähendamine, ning pidades silmas Läänemere mitmeaastases kavas kindlaks määratud konkreetseid meetmeid, tuleks võimaldada riiklikku toetust püügitegevuse püsivaks lõpetamiseks kalalaevade lammutamise teel, et liikmesriigid saaksid täita oma määruse (EL) nr 1380/2013 kohaste tegevuskavade eesmärgid ja vähendada asjaomastes laevastikusegmentides tuvastatud struktuurset tasakaalustamatust. Seepärast tuleks määrust (EL) nr 508/2014 vastavalt muuta, et taastada toetus laevade püügitegevuse püsivaks lõpetamiseks asjaomaste laevastikusegmentide puhul.
- (18) Et tagada Läänemeres laevastiku struktuurse kohandamise kooskõla Läänemere mitmeaastases kavas kindlaks määratud kaitseseesmärkidega, peaks toetus püügitegevuse püsivaks lõpetamiseks asjaomastes laevastikusegmentides kalalaevade lammutamise kaudu rangelt sõltuma määruse (EL) nr 1380/2013 ja nende laevastikusegmentide püügivõimsuse konkreetsete ülempiiride järgimisest.
- (19) Arvestades Läänemere tundlikku ökosüsteemi, ei tohiks püügitegevuse püsiva lõpetamisega seoses anda toetust kalalaevade kohandamiseks muuks kui töõnduspüügiks, näiteks harrastuskalapüügiks, millel võib olla ökosüsteemile kahjulik mõju. Seepärast tuleks toetust anda üksnes kalalaevade lammutamiseks.
- (20) Määruses (EL) nr 1380/2013 on sätestatud, et avaliku sektori toetusel laevastiku koosseisust välja arvatud kalalaevade püügivõimsust ei asendata. Lisaks nähakse nimetatud määruses ette, et kasutuselevõetud uus avaliku sektori toetusega hõlmamata püügivõimsus tuleb kompenseerida vähemalt sama koguse varasema avaliku sektori toetusega hõlmamata püügivõimsuse kõrvaldamise teel.
- (21) Kuna määruse (EL) nr 508/2014 kohast toetust võib anda kuni 2023. aasta lõpuni, tuleks rakenduskavade rakendamise viimane aastaaruanne esitada 31. maiks 2024. Määrust (EL) nr 508/2014 tuleks seetõttu vastavalt muuta.
- (22) Pidades silmas liidu selliste kalalaevade halba majanduslikku olukorda, mis sõltuvad märkimisväärses ulatuses kolmest asjaomasest kalavarust, ning vajadust tagada EMKFi alusel toetus nende laevade püügitegevuse püsivaks lõpetamiseks 2020. aastal, peaks käesolev määrus jõustuma võimalikult kiiresti, järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) 2016/1139 muutmise

Määrust (EL) 2016/1139 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 1 lisatakse järgmine lõige:

„3. Samuti täpsustatakse käesolevas määruses Läänemere liidu vetes lossimiskohustuse rakendamise üksikasjad Atlandi lõhe (*Salmo salar*) puhul ICESi alarajoonides 22–32.“

2) Artikli 7 lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Atlandi lõhe puhul piirduvad komisjonile esimese lõigu alusel delegeeritud volitused meetmetega, millele on osutatud esimese lõigu punktis a.“

3) Lisatakse järgmine peatükk:

„VIA PEATÜKK

PÜÜGIVÕIMSUSE VÄHENDAMINE

Artikkel 8a

Läänemere idaosa tursa, Läänemere lääneosa tursa ja Läänemere lääneosa räime püügivõimsuse vähendamine

1. Liikmesriigid, kes on määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 22 lõike 4 kohaselt vastu võtnud tegevuskava laevastikusegmentide kohta, kuhu kuuluvad kalalaevad, mis on tegelenud Läänemere idaosa tursa, Läänemere lääneosa tursa või Läänemere lääneosa räime (edaspidi „kolm asjaomast kalavaru“) püügiga, võivad rakendada meetmeid püügitegevuse püsivaks lõpetamiseks kooskõlas määruse (EL) nr 508/2014 artikliga 34.

2. Lõikes 1 osutatud meetmete jaoks antakse toetust üksnes juhul, kui lõikes 1 osutatud tegevuskavas on püügivõimalustega kalalaevadele kindlaks määratud konkreetsed püügivõimsuse vähendamise eesmärgid ühe või enama kalavaru puhul kolmest asjaomasest kalavarust.

3. Oma tegevuskava kehtestamiseks või muutmiseks võivad liikmesriigid igal ajal saata oma määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 22 lõikes 2 osutatud aastaaruande või seda muuta.

4. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud püügitegevuse püsiva lõpetamise meetmeid rakendava liikmesriigi püügivõimsuse ülempiiri vähendatakse nende kalalaevade püügivõimsuse võrra, mis on avaliku sektori toetusel laevastiku koosseisust välja arvatud kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 22 lõikega 6 ja määruse (EL) nr 508/2014 artikli 34 lõikega 5.

5. Liikmesriigid teatavad komisjonile igast püügivõimsuse ülempiiri vähendamisest aruannetes, mis esitatakse kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 22 lõikega 2.

6. Lõikes 1 osutatud püügitegevuse püsiva lõpetamise meetmeid rakendavad liikmesriigid teatavad komisjonile aastate 2015–2019 kohta kõigi nende kalalaevade kogu püügivõimsuse aastase keskmise, millele olid eraldatud püügivõimalused iga kalavaru kohta kolmest asjaomasest kalavarust. Lisaks teatavad liikmesriigid komisjonile kõrvaldatud püügivõimsuse kogusumma kalalaevade kohta, millele olid eraldatud püügivõimalused iga kalavaru kohta kolmest asjaomasest kalavarust.

7. Lõikes 1 osutatud püügitegevuse püsiva lõpetamise meetmeid rakendavad liikmesriigid tagavad, et nende kalalaevade püügivõimsus, millele on eraldatud püügivõimalused iga kalavaru kohta kolmest asjaomasest kalavarust, ei ole suurem kui kooskõlas lõikega 6 komisjonile teatatud aastane keskmine püügivõimsus, jättes püügivõimsuse kõnealustele laevarihmadele ümber jaotamata enne viie aasta möödumist püügivõimsuse kõrvaldamisest või enne, kui asjaomane kalavaru on kolme aasta jooksul suurem kui $MSY_{B_{trigger}}$ olenevalt sellest, kumb toimub varem.“

4) Artikli 11 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 17 lõikest 1 on kõnealuses artiklis sätestatud eelteatise kohustatud esitama selliste liidu kalalaevade kaptenid, mille kogupikkus on vähemalt kaheksa meetrit ja mille pardal on vähemalt 250 kilogrammi turska või kaks tonni pelaagilisi liike.“

5) Artikli 14 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) 250 kilogrammi turska;“.

6) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 14a

Läänemere idaosa tursa, Läänemere lääneosa tursa ja Läänemere lääneosa räime saagi kontroll

Liikmesriigid tõhustavad järelevalvet ja kontrolli laevade üle, millele on eraldatud Läänemere idaosa tursa kaaspüügi kvoot või Läänemere lääneosa tursa või Läänemere lääneosa räime püügivõimalused.“

Artikkel 2

Määruse (EL) nr 508/2014 muutmise

Määrust (EL) nr 508/2014 muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 34 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1139 (*) artikli 1 lõike 1 punktis b osutatud Läänemere idaosa tursa puhul on käesoleva lõike esimese lõigu punktides a ja b osutatud kaks kalendriaastat 2017. ja 2018. aasta.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1).“;

b) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Käesoleva artikli alusel võib toetust anda kuni 31. detsembrini 2017, välja arvatud juhul, kui vastu on võetud püügitegevuse püsiva lõpetamise meetmed, et saavutada järgmiste mitmeaastaste kavade eesmärgid:

a) Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude kaitse ja säästva kasutamise mitmeaastane kava, mis on kehtestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/1022 (*);

b) Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, mis on kehtestatud määrusega (EL) 2016/1139 seoses laevadega, mis on tegelenud Läänemere idaosa tursa, Läänemere lääneosa tursa või Läänemere lääneosa räime sihtpüügiga, nagu on sätestatud määruse (EL) 2016/1139 artiklis 8a.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1022, millega kehtestatakse Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude püügi mitmeaastane kava ja muudetakse määrust (EL) nr 508/2014 (ELT L 172, 26.6.2019, lk 1).“

c) lõige 4a asendatakse järgmisega:

„4a. Määruse (EL) 2019/1022 eesmärkide saavutamiseks vastu võetud püügitegevuse püsiva lõpetamise meetmetega seotud kulud on EMKFi alusel rahastamiskõlblikud alates 16. juulist 2019.

Määruse (EL) 2016/1139, eelkõige selle artikli 8a eesmärkide saavutamiseks vastu võetud püügitegevuse püsiva lõpetamise meetmetega seotud kulud on EMKFi alusel rahastamiskõlblikud alates 1. detsembrist 2020.“;

d) lõike 6 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„6. Erandina lõikest 1 võidakse anda toetust laevade püügitegevuse püsivaks lõpetamiseks, mis ei ole seotud laevade lammutamisega, tingimusel et laevade uuendamisel muudetakse nende sihtotstarve muuks kui tööduspüügiks. Seda erandit ei kohaldata lõike 4 punkti b alusel antava toetuse suhtes.“

2) Artikli 114 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. 31. maiks 2016 ja iga järgmise aasta 31. maiks kuni 2024. aastani (kaasa arvatud) esitab liikmesriik komisjonile rakenduskava rakendamise aastaaruande eelmise kalendriaasta kohta. 2016. aastal esitatav aruanne hõlmab 2014. ja 2015. kalendriaastat.“

Artikkel 3

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. november 2020

Euroopa Parlamendi nimel
president
D. M. SASSOLI

Nõukogu nimel
eesistuja
M. ROTH